COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 21.11.2025
COM(2025) 704 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

referitor la autorizațiile de export raportate în 2024 în temeiul Regulamentului (UE) 2019/125 privind comerțul cu anumite bunuri care ar putea fi utilizate pentru a aplica pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante

1. Introducere

Obiectivul Regulamentului (UE) 2019/125 privind comerțul cu anumite bunuri care ar putea fi utilizate pentru a aplica pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante[1] (denumit în continuare „regulamentul") este de a preveni, în țările din afara UE, pe de o parte, pedeapsa capitală și, pe de altă parte, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. Regulamentul distinge între:

- bunurile care au un caracter inerent abuziv și nu ar trebui comercializate deloc (anexa II) și
- bunurile care pot avea utilizări legitime, cum ar fi echipamentele pentru asigurarea respectării legii (anexa III) și bunurile pentru uz terapeutic (anexa IV).

Comerțul cu bunurile enumerate în anexele III și IV face obiectul anumitor restricții, inclusiv al cerinței de a solicita autorității competente a unui stat membru o autorizație de export pentru astfel de bunuri.

Articolul 26 alineatul (3) din regulament prevede că statele membre trebuie să întocmească un raport anual de activitate, pe care să îl facă public și care să furnizeze informații privind numărul de cereri primite, bunurile și țările vizate, precum și deciziile luate cu privire la cereri. Conform articolului 26 alineatul (4), Comisia întocmește un raport anual care cuprinde rapoartele de activitate anuale publicate de statele membre. Acest raport trebuie să fie pus la dispoziția publicului.

Raportul Comisiei oferă informații referitoare la activitățile de autorizare întreprinse de statele membre în 2024[2] în ceea ce privește exporturile de bunuri care ar putea fi utilizate pentru tortură sau pentru a aplica pedeapsa capitală.

Toate statele membre au raportat numărul de autorizații de export acordate și respinse în temeiul articolului 11 alineatul (1) și al articolului 16 alineatul (1) din regulament, precum și cu privire la bunurile și țările de destinație în cauză. În unele cazuri, autoritățile competente din statele membre au raportat, de asemenea, numărul sau cantitățile de bunuri autorizate pentru export și categoria de utilizatori finali cărora le-au fost furnizate bunurile.

Autorizații în temeiul Regulamentului (UE) 2019/125

Articolul 11 alineatul (1) și articolul 16 alineatul (1) din regulament prevăd obligația obținerii unei autorizații de export[3] pentru bunurile enumerate în anexa III și, respectiv, în anexa IV.

Anexa III cuprinde o listă a anumitor bunuri care ar putea fi utilizate pentru a

[1] JO L 30, 31.1.2019, p. 1.

[2] Prezentul raport nu furnizează informații cu privire la utilizarea de către exportatori a autorizației generale de export a Uniunii, în temeiul anexei V la regulament, pentru exporturile de bunuri enumerate în anexa IV.

[3] Articolul 2 litera (d) din regulament definește „exportul" ca „orice scoatere a bunurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii, inclusiv orice scoatere a bunurilor care trebuie să facă obiectul unei declarații la vamă și orice scoatere a bunurilor care au fost depozitate într-o zonă liberă în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului".

aplica tortura sau alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. Bunurile enumerate în anexa III sunt clasificate în următoarele categorii: bunuri concepute pentru imobilizarea ființelor umane; arme și dispozitive concepute pentru combaterea dezordinilor publice sau pentru autoprotecție și arme și dispozitive de difuzare a unor substanțe chimice cu proprietăți incapacitante sau iritante, utilizate în vederea combaterii dezordinilor publice sau pentru autoprotecție, și anumite substanțe aferente.

Anexa IV cuprinde o listă a anumitor substanțe chimice care ar putea fi utilizate în injecțiile letale.

Cu excepția situațiilor în care se utilizează autorizația generală de export a Uniunii prezentată în anexa V pentru exportul de bunuri enumerate în anexa IV, autorizația de export trebuie să fie obținută de la autoritățile competente ale statului membru în cauză, enumerate în anexa I la regulament.

Exporturile către destinațiile enumerate în anexa referitoare la autorizația generală de export a Uniunii se pot efectua, de obicei, fără a fi necesar să se obțină o autorizație individuală sau globală acordată de către un stat membru. Până în prezent, o țară din afara UE era inclusă în anexa V dacă aceasta ratificase un acord internațional relevant care prevedea angajamentul de a aboli pedeapsa cu moartea pentru toate infracțiunile. Pentru țările care nu sunt membre ale Consiliului Europei, acest lucru înseamnă că țara în cauză trebuie să fi ratificat fără rezerve cel de Al doilea protocol facultativ la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP).

Cu toate acestea, în cazul în care există bănuieli întemeiate cu privire la capacitatea exportatorului de a se conforma condițiilor autorizației sau legislației privind controlul exporturilor, autoritatea competentă îi poate interzice acestuia să utilizeze autorizația generală de export a Uniunii.

Articolul 20 alineatul (2) din regulament prevede că autorizația de export acordată de un stat membru poate fi o autorizație individuală (o autorizație pentru exporturi către un utilizator final sau un destinatar dintr-o țară din afara UE) sau o autorizație globală (o autorizație pentru exporturi către unul sau mai mulți utilizatori finali sau distribuitori specificați din una sau mai multe țări specificate din afara UE)[4].

Articolele 3, 4 și 5 din regulament interzic exportul, importul și, respectiv, tranzitul bunurilor enumerate în anexa II. Autoritățile competente pot acorda o derogare de la această interdicție, însă doar în cazul în care se demonstrează că bunurile respective vor fi utilizate exclusiv pentru expunerea publică într-un muzeu (fie într-o țară din afara UE, fie, în conformitate cu articolul 4, într-un stat membru), având în vedere semnificația lor istorică.

[4] Articolul 2 litera (p) cuprinde o definiție completă a „autorizației individuale”. Articolul 2 litera (q) cuprinde o definiție completă a „autorizației globale”.

2. Autorizații acordate și respinse

În 2024, numărul total al autorizațiilor raportate s-a ridicat la 248, 7 state membre raportând că au acordat autorizații. Celelalte state membre au informat Comisia că nu au primit nicio cerere de obținere a unei autorizații în temeiul regulamentului, ceea ce reprezintă un indiciu al unei activități restrânse în acest domeniu. Ca și în exercițiile de raportare anterioare, datele nu asigură o masă critică din care să se poată trage concluzii fundamentate.

Întrucât definițiile „autorizației individuale" și „autorizației globale" de la articolul 2 din regulament nu includ o componentă cantitativă, indicarea numărului de autorizații acordate nu oferă o estimare a numărului sau a cantității bunurilor vizate de autorizațiile respective. De regulă, nici informațiile furnizate Comisiei de statele membre nu stabilesc o distincție între autorizațiile individuale și autorizațiile globale.

Statele membre au raportat că în 2024 au respins 2 cereri de autorizații de export. Cazurile de refuz raportate au vizat bunuri descrise la codul 3.1 din anexa III[5] destinate exportului către Chile și bunuri descrise la codul 1.1 (d) din anexa IV[6] destinate exportului către Israel.

Articolele 3, 4 și 5 din regulament interzic exportul, importul și, respectiv, tranzitul bunurilor enumerate în anexa II. Regulamentul permite autorităților naționale competente să acorde o derogare de la interdicție, însă doar dacă se demonstrează că bunurile respective vor fi utilizate exclusiv pentru expunerea publică într-un muzeu (fie într-o țară din afara UE, fie, în conformitate cu articolul 4, într-un stat membru), având în vedere semnificația lor istorică. Autoritățile competente au raportat că nu au acordat astfel de derogări în 2024.

Anexa 1 la prezentul raport oferă o imagine de ansamblu asupra numărului de autorizații de export raportate acordate și respinse de statele membre în perioada 2017-2024.

Anexa 2 la prezentul raport oferă informații cu privire la numărul de autorizații de export raportate eliberate de statele membre care vizează bunuri incluse în lista din anexa III.

Anexa 3 la prezentul raport oferă informații cu privire la destinațiile raportate ale exporturilor autorizate și respinse care vizează bunuri incluse în lista din anexa III.

Anexa 4 la prezentul raport rezumă informațiile furnizate Comisiei cu privire la utilizarea finală raportată a exporturilor autorizate care vizează bunuri incluse în lista din anexa III.

Anexa 5 la prezentul raport oferă o prezentare detaliată a exporturilor autorizate de bunuri din anexa III înregistrate în 2024.

[5] Arme și echipamente portabile care fie administrează o doză dintr-o substanță chimică incapacitantă sau iritantă care vizează o persoană, fie difuzează o doză dintr-o astfel de substanță.
[6] Pentobarbital sodic (CAS 57-33-0)

Anexa 6 la prezentul raport oferă informații cu privire la numărul de autorizații de export raportate eliberate de statele membre care vizează bunuri incluse în lista din anexa IV.

Anexa 7 la prezentul raport oferă informații cu privire la destinațiile raportate ale exporturilor autorizate care vizează bunuri incluse în lista din anexa IV.

Anexa 8 la prezentul raport rezumă informațiile furnizate Comisiei cu privire la utilizarea finală raportată a exporturilor autorizate care vizează bunuri incluse în lista din anexa IV.

Anexa 9 la prezentul raport oferă o prezentare detaliată a exporturilor autorizate de bunuri din anexa IV înregistrate în 2024.